

Geldrop: 18-12-2015

EERSTE-JAARS-VERSLAG MAROESJKA/MAROETSSKA 50 + DANSGROEP.

Hallo dansers en danseressen,

Er is mij gevraagd in het kort verslag te doen van mijn eerste dansjaar bij de volksdansgroep Maroesjka (soms past Maroetsaska beter) en ik heb met plezier mijn entree bij de vrijdag-groep in gedachten herbeleefd.

In september 2014 ben ik voor het eerst de danszaal binnen gegaan en ik moet jullie bekennen, dat ik helemaal niets van volksdansen wist.

Mijn man en ik volgden 200 jaar geleden een cursus stijldansen bij Gerard Need in Eindhoven. Alleen de foxtrot is bij ons blijven kleven en de rest is vervlogen. Wij hadden zo onze eigen variaties op de foxtrot en waren goed op elkaar ingedanst.

Maar das toch net iets anders dan de volksdanskunst.

Het verslag klopt chronologisch niet helemaal, want sommige dingen lopen door elkaar, maar dat gebeurt wel vaker in het leven.

Mijn binnenkomst in de danszaal met een kakafonie aan klanken, was een beetje afwachtend en "verlegen-achtig", maar dat verdween al snel, want er werd meteen gevraagd;

"Wil je koffie of thee?"

Bestelling opgegeven en ik dacht:

"Oooo, leuke club....bakje koffie, koppie thee.....niet gek. Waaaaa gaan we zitten"?

Zitten ?!

Boven het geluid van begroetingspraatjes over en weer, steeg klokslag 10 uur een ander soort klanken uit en het gekwebbel werd minder en minder. De muziek was gestart, de voeten moesten van de vloer, allereerst voor een opwarmdans. Sommigen maakten hun zin af, anderen vertelden heeel snel en al huppelend toch nog even het laatste nieuwtje.

Maar al gauw.....alleen muziek, danspassen, concentratie.

Na een opwarmertje, gelukkig eenvoudig van structuur, stelde Marian me voor aan de danseressen. "Dit is Mecheline en zij komt met ons mee dansen. Heel hartelijk welkom.", waarna haar stralende lach.

Ojee ik zag iedereen kijken: hoe??....Mecheline?, das niet te onthouden. Nou, ik ben daar wel aan gewend en reageer op alle varianten, tot de tandpasta Macleans aan toe.

Voor mij was het net even anders. Veel namen.. een hele kring met namen, grote goden. Ik kreeg (in de pauze) meteen huiswerk mee. "Hier heb je een namenlijst en ga maar oefenen" en jawel...de week daarna werd ik al overhoord. Kreeg de presentielijst toegespeeld; "noteer maar wie er allemaal zijn"

Jaaaa, ja welke neus hoort in hemelsnaam bij Mia , Maria, Miet, Mien...

Peentjes zweten.

Het werkte wel, want binnen de kortste keren waren de meeste combinaties neus-naam in mijn

hersenpan gestampt.

Terug naar het dansen.

Na de opwarming begon het serieuze werk en bewogen alle voeten, als automaten op een "oude" bekende dans.

Nou ja.. alle, behalve die van mij....de kring golfde naar rechts, naar links en weer naar rechts.

"AAAA", dacht ik "nu weer naar links..."

Had je gedacht, de hele bups ging, na een hupsje, naar binnen, soms met opgetrokken knieën en als iedereen dan "binnen" was, dan begon het schoppen. Wilde ik ook net een trap geven, ging het hele spul weer terug naar buiten.

Na afloop van de dans zaten mijn benen in de knoop en ik had het gevoel dat mijn voeten achterstevoren aan mijn enkels zaten.

"Het ging best goed" was het optimistische commentaar van Marian, "we doen er nog een, 'n wals" Een wals!!! Och die is allang platgewalst....geen idee, welke kant moet ik op. Peentjes zweten.

"Je doet gewoon mee, wijst zich vanzelf en zè helpen je wel."

En dat deden en doen ze: bij het uitvoeren van bekende dansen, bij het repeteren van pas aangeleerde stukken dans en zelfs bij het aanleren van een nieuwe dans.

Een duwtje hier, een por daar, soms veel trekkracht zus en een hoofdknik zo, maar altijd werd en word ik met een lach in het gareel gehouden.

Onbetaalbaar was de hulp en ondesteuning van de prima-ballerina in het midden van de kring, Marian.

Onvermoeibaar hield ze me in de gaten, kwam voor me staan, zodat ik, afkijkend, makkelijker in de juiste pas kon blijven.

Door haar is mijn woordenschat ook uitgebreid. Bij een van de eerste dansen riep ze....."sleep....."

Sleep....waaaaar staat het wrak??? Of ben ik dat soms???

Geen wrak, maar het jargon van de vakvrouw. Geweldig.

En zo waren er meer klinkende woorden, die door de ruimte "walsten", waar ik in dansverband nog noooit van gehoord had:

Neem nou: balans, mayem, hele handtour, jawel de halve bestaat ook, open klappen, gipsy of was het tipsie, ketting, tournedos (das toch iets te eten?), schop, schop, hoppa!!

In den beginne had ik vaak het gevoel dat ik 2 rechter voeten en 2 linker handen had (en nog wel, hoor)

En dan ineens, in het heetst van de strijd, riep iemand: " KOFFIE !!"

Een verademing, daar is ie dan, het antwoord op de vraag bij binnenkomst. Actieve club, 50 +, waaaar gaan we zitten.

Een goed op elkaar ingespeeld team van danseressen had in een oogwenk iedereen voorzien van koffie of thee en puffend en blazend tot rust komend, vond de volgende activiteit al weer plaats. Het koffie-collecte-schotelkje ging rond. O help opstaan, kuitenpijn, de bijdrage rinkelde op het schotelkje, collectante tevreden.

Tegen het einde van de pauze stond Marian op, besprak de lopende zaken, herinnerde iedereen aan verschillende data, aan het naam-zetten op de roulerende verjaars-, of beterschapskaart en zo volgden nog enkele mededelingen van huishoudelijke aard. Daarna werd de zitting opgeheven,

spoedde ze zich naar de laptop enmuzieklanken overstegen de stemgeluiden opnieuw. Iedereen hoppa, op, op, op, voor de laatste ronde.

Tot slot.

Er is nog 1 actie, die ik moet noemen en waar ik echt niet omheen kan, want die heeft me enorm geschokt.

Marian kondigde aan: "De volgende is 2 aan 2"

Ze was nog niet uitgesproken of er kwamen een paar dames op me af met de vraag: "BEN JIJ MAN ????"

"Neeeeeee"

Nou en toen kwam het:

"OOOO ik wel en dan moet jij met mij!"

"Pardon ?"

"Nou moet jij met mij"

Dàt zullen we nog wel eens zien.

Even slikken, peentjes zweten.....byzondere club.....50+?!

Intussen, na ruim een jaar meegedanst te hebben bij die enthousiaste club, heb ik begrepen dat er een aantal leden "Bi" zijn, de "Bietjes" zullen we maar zeggen. Onmisbaar!

Enhet wordt nòg mooier.

De laatste weken krijgen we les in "vreemdgaan". Jaaa op muziek, en het is wel even oefenen. Gelukkig worden we, als de verwarring te groot wordt, regelmatig "terug naar huis" gestuurd.

MM...toch MAROETSSA....Avontuurlijke club, 50 + ?!

Als eindtune wil ik graag de wens uitspreken, dat we in 2016 nog vele malen aan onze buurman, buurvrouw èn aan de "bietjes" mogen vragen:

"Mag ik deze dans van U"

Dank,
Mecheline